

Sygn. akt I CSK 217/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa S. D.
przeciwko P. [...] S.A. w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w R.
z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w R. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w R. w ten sposób, iż częściowo uwzględnił żądanie powoda o zapłatę. W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła wyrokowi Sądu drugiej instancji naruszenie art. 386 § 6 w zw. z art. 365 § 1, art. 328 § 2 i art. 391 § 1 k.p.c., a także naruszenie art. 11 k.p.c. oraz art. 415 k.c. w zw. z art. 57 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. nr 54, poz. 348 ze zm.) w zw. z art. 359 i art. 481 k.c. i art. 410 § 2 w zw. z art. 405 k.c. Na tej podstawie wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i oddalenia powództwa w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej występuje, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie. Skarżący powołujący się na oczywistą zasadność skargi ma obowiązek przedstawienia, na jakiej podstawie swoje twierdzenie opiera, w tym również wskazanie przepisów, które w jego ocenie zostały naruszone w sposób kwalifikowany. Temu wymaganiu skarżąca nie sprostała. Przedstawiona przez nią w skardze kasacyjnej argumentacja nie pozwala na przyjęcie, że Sąd Okręgowy rażąco naruszył przywołane przez skarżącą przepisy postępowania, i w wyniku tego wydał wadliwe orzeczenie. Skarżąca oparła oczywistą zasadność skargi na naruszeniu przez Sąd art. 11 k.p.c. przez nieuwzględnienie co do ustalenia wysokości szkody treści prejudycjalnego wyroku sądu karnego. Wbrew ocenie skarżącej, Sąd nie dopuścił się rażącego naruszenia przywołanego przepisu. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, Sąd ten uwzględnił wiążący z mocy art. 11 k.p.c. wyrok sądu karnego, także w zakresie wysokości szkody ustalonej w tym wyroku. Przyczyną częściowego uwzględnienia powództwa był jednak fakt, że strona pozwana dwukrotnie zaspokoila przysługującą jej należność z tytułu bezprawnego

poboru energii przez powoda, raz w drodze egzekucji administracyjnej, a kolejny raz na podstawie tytułu wykonawczego w postaci orzeczenia sądu karnego.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu

aw